

Det perfekta sjöfågelsträcket

Europas bästa sjöfågelsträck går genom Finska viken, från övervintringsplatserna i Nordsjön till häckplatserna på ryska tundran. Detta sträck har fått ett eget namn – Arktikan. Arkitkan studeras av flera skäl bäst från Estland, inte minst därför att lokalerna där erbjuder fint medljus morgon och förmiddag.

Både jag och Mattias Gerdin hade vår skådaruppväxt förlagd till Landsort i södra delen av Stockholms skärgård. Otaliga morgnar har vi stått på södra udden och tittat på förbisträckande sjöorrar, alfåglar och lommar. Landsort är en bra sträcklokal, kanske den bästa i mellansverige. Ändå är det vi framför allt förknippar med Landsort varken på sjöorre, alfågel, lom eller någon annan fågelart, utan tomt hav. Timme ut och timme in av mestadels tomt hav. Ur detta föds naturligtvis en längtan att få se ett riktigt intensivt sjöfågelsträck. Att uppleva Arktikan har stått på våra önskelistor i flera år och 15-19/5 2009 var det dags.

27:e april 2003 slogs Landsorts dagsrekord för sträckande sjöorre, då 6470 ex passerade. I gryningen den 17:e maj 2009 på Ristna, längst ut på Dagö i västra Estland, noterade vi sextusen sjöorrar per fem minuter.

Praktiska detaljer

Vi valde att flyga till Tallinn och hyra bil på flygplatsen. På så sätt tjänar man en sträckmorgon jämfört med att ta båten. Boende i närheten av Spithamn hittade vi via <http://www.hot.ee/roositurismitalu/>. (Andra alternativ är <http://www.roosta.ee/> och <http://www.bergsby.com/>.) Vid Ristna och Virtsu tältade vi. Vi betalade 1500kr var för flyget, 1400kr tillsammans för bilen, runt 350kr tillsammans per natt för boendet, 9kr per liter för bensinen och runt hundringen för en enklare middag med en öl på restaurant.

Den som har frågor är mycket välkommen att kontakta mig, Johan Moberg, via [moberg.johan \[at\] gmail.com](mailto:moberg.johan@gmail.com).

Bästa lokalen

En fyradagarstur räcker givetvis inte på långt när för att säga något om vilken lokal som är den bästa. Det intryck vi fick av skådare på plats var dock att Virtsu och Ristna allmänt anses vara två av de absolut bästa lokalerna för sjöfågelsträck på våren. Poosaspea neem vid Spithamn anses av vissa framför allt vara en höststräcklokal. Lokaler längre österut, som till exempel Pakrineem norr om Paldiski är troligen mer osäkra kort. Ska vi ge en rekommendation så är det Ristna. Nästa besök lägger vi nog mer än en dag här.

Bästa tiden

För den som är van vid sjöfågelsträck i Sverige kan det tyckas konstigt att man förlägger estlandsturen så sent som till mitten av maj. Men det är så att många arter, som exempelvis sjöorre, alfågel och smålom, har sträcktopparna runt två veckor senare i Estland än hemmavid. Enligt de

skådare vi mötte i Virtsu finns dock en tendens att sjöfågelsträcket i Estland kommer tidigare år från år. Helt klart är i alla fall att man bör välja någon period mellan 10:e maj och slutet på månaden. För de arktiska vadarna är slutet av månaden bäst, men att som vi väljer mitten av maj är ett bra sätt att få riktigt goda antal av lommar och dykänder.

Litteratur

Det är inte så lätt att hitta information om sjöfågelskådning i Estland. I VF nr 2 2005 finns en artikel av Magnus Ullman och en rapport från samma resa finns på <http://www.sofnet.org/index.asp?lev=1538&typ=1>. Även i Alula nr 1 2008 finns en bra artikel.

Reseberättelse och lokalbeskrivningar

Nedan följer en reseberättelse med lokalbeskrivningar.

Fredag

Vårt flyg landade vid sjutiden, och vi begav oss direkt till boendet norr om Nova.

Lördag

Klockan halv fyra var det uppstigning. Det visade sig att den lilla skogsbilvägen som utgår från vägen mellan Nova och Rannakula och går till Spithamn var fullt farbar och vid halv fem var vi på plats.

Spithamn

Ljuset var fortfarande rätt dåligt när vi ställde oss vid Poosaspea neem, udden norr om Spithamn. Havet sträckte sig nästan 360 grader från sydsydväst till ostsydost, så det var inte helt uppenbart varifrån sträckfåglarna skulle komma. Det tog ett tag innan vi insåg att de flesta fåglarna kom tämligen långt ut, och upptäcktes först strax väster om Osmussaar, ön nordväst om Poosaspea. Till en början var avståndet till sträcket lite av en besvikelse – de flesta fåglarna passerade mer än halvvägs ut till Osmussaar 6 km bort. Men när solen väl gått upp blev det fina medljuset och de fantastiska fågelmängderna en mer än tillräcklig kompensation. Framför allt lomsträcket var en upplevelse utöver det vanliga, med flockar om tio upp till femtio smålommar som drog förbi med korta mellanrum.

Vid halvåttatiden hörde vi hur de estniska skådarna som stod en bit bakom oss började prata i ett röstläge som antydde att något var på gång. Mattias fick efter ett tag in den bredstjärtade labb som varit orsaken. Jag fick också in en labb, men tyckte det såg ut som en kustlabb, och när min fågel la sig på vattnet kunde vi konstatera att vi tittade på olika individer. Jag hann dock inte ens börja leta efter den bredstjärtade igen förrän jag fick in en tredje labb som kom sträckande från nordost. Det hela kändes smått överkligt när jag insåg att detta var en storlabb, men Mattias fick relativt snabbt in fågeln och kunde bekräfta artbestämningen. Vi uppmärksammade de övriga skådarna på fågeln och även de lyckades få in den, om än på lite längre avstånd. Det visade sig att en av personerna var med i estniska RK, så vi fick möjlighet att skriva vår rapport redan på plats. Han kunde också berätta att detta var Estlands andrafynd någonsin av storlabb.

Spithamn är även en fin lokal för landburet sträck. Vi hade utsträckande mindre antal av trana, sparvhök, trädpiplärka, gulärta och rosenfink samt en rastande hane svart rödstjärt.

Att hitta till Spithamn och Poosaspea neem är enkelt – från vägen mot Derhamn tar man av till höger mot Bergsby (Tuksi) och Spithamn och följer denna tills den tar slut ända framme vid udden.

Spithamn, 16/5-09, 04.30-09.30

Sträckande

Smålom 2 100 (inkluderar obestämda lommar, men av dem som bestämdes var 98% smålom)

Storlom 24

Vitkindad gås 800

Obestämd gås 180

Brunand 1

Sjöörrer 800

Svärta 200

Alfågel 4 400

Knipa 100

Vigg 20

Bergand 4

Småskrake 50

Fiskgjuse 1

Sparvhök 2

Smalnäbbad simsnäppa 2

Storlabb 1 (sydsträckande)

Bredstjärtad labb 1

Kustlabb 9

Dvärgmåsar 6 (sydsträckande)

Gulärta 20

Rosenfink 1

Rastande

Gravand 3

Havsörn 2

Svart röstjärt 1

Poosaspea neem, Spithamn

Sutlepa meri

Öster och söder om halvön Noarootsi poolsaar finns ett antal fina fågellokaler, och vi bestämde oss för att starta vid Sutlepa meeri. De två tornen gav fin utsikt över vidsträckta vassområden och klarvattenytor samt de intilliggande buskmarkerna. En riktigt fin flock på 250 dvärgmåsar flög omkring över sjön och bland dessa fanns 15 svarttärnor. Andra arter vi noterade, som säkerligen är de typiska för näringsrika vikar i Estland, var gråhakedopping, rördrom, vattenrall (3), vassångare (2), trastsångare (5), pungmes (3) och skäggmes (3).

Vägbeskrivning till Sutlepa meri: från vägen mellan Derhamn och Linnamae tar man av ut på Noarootsi poolsaar via Hosby och Birkas/Purksi och slutligen mot Saare (Lyckholm). Vägen slutar vid en parkering där man skyltar mot tornen 100 respektive 500 m bort. Det är värt mödan att gå även till det bortre tornet, då man från detta överblickar en annan del av viken. Pungmes hade vi i buskmarkerna mellan tornen, runt 100m ut mot viken från stigen.

Tahu laht

Liksom på de flesta lokaler fanns vi Sutlepa meri en informationstavla med en karta över närbelägna naturstigar, observationspunkter och fågeltorn. Via denna bestämde vi oss för att som nästa destination besöka ett torn på sydsidan av den inre viken vid Tahu laht. Det visade sig vara en fin lokal, med förhållandevis god diversitet på andfåglar och vadare. Vi noterade bland annat skedand (6), snatterand (4), salskrake (1), bläsand (3), stjärtand (1), bläsgås (350), smalnäbbad simsnäppa (2) och ängshök (2).

Tornet vi besökte vid Tahu laht nås via en avtagsväg längs vägen mot Linnamae strax norr om huvudvägen mellan Tallin och Haapsalu. Tyvärr tog vi inga exakta koordinater, men tornet ligger i trakterna av (58.9727, 23.6558) och avtagsvägen någonstans kring (58.9649, 23.6746).

Tahu laht

Haapsalu reningsverk

Enligt den estniska RK-medlemmen vi träffat vid Spithamn skulle det finnas citronärla vid Haapsalu reningsverk. Vi gjorde ett besök på lördagen och sedan ytterligare ett på söndagen, men gick bet på ärlan vid bägge tillfällena. Vassångare, skrântärna och skäggmes var möjligen någon tröst.

För den som ändå vill göra ett försök kommer här en vägbeskrivning: strax före centrum av Haapsalu, om man kommer från Tallin, tar man av åt höger på Metsa. Man tar strax därefter höger igen på Haava och följer denna tills man ser reningsverket. Den till synes bästa biotopen finns på nordsidan av det inhägnade verket – via ostsidan samt en smal stig precis utanför staketet på nordsidan kan man ta sig dit.

Mot Dagö

Då vi tänkt oss att tillbringa söndagsmorgonen vid Ristna längst ut på Dagö begav vi oss till färjeläget vid Rohukula. Det visade sig vara drygt 3 timmar kvar till nästa färja gick (en bra idé hade varit att kolla färjetider, t ex här: <http://www.tuulelaevad.ee/webroot/>) så vi hann med ett besök vid Pogari sassi – en kuststräcka nordväst om Matsalu. Det är nog inte en lokal vi skulle rekommendera,

även om vi hade resans största rastande flock med vitkindad gås om 3000 ex där. (De åtminstone tio gånger större flockar som rastat vid Matsalu hade dragit vidare någon dag innan vi kom till Estland.)

Om man är lite elak kan man säga att den som åker till Estland bör prioritera fågelupplevelser högre än kulinariska dito. Eller vad sägs om dagöfärjans något sega, okryddade fläskkotlett garnerad med ett centimetertjockt lager ost av hushållstyp och så rikligt med sky att de grillkryddade pommes fritten gett upp alla försök till tuggmotstånd. Över huvud taget fick vi intrycket av att man i alla rätter råkat få dit en ingrediens som egentligen inte skulle vara med – inlagda plommon till nämnda fläskkotlett, kapis på salamipizzan och ananas till kycklingschnitzeln.

Söndag

Ristna

I första gryningen klev vi ur tältet. Vi hade valt en tältplats nästan ända ute på udden, med en gammal sovjetisk bunker som skydd mot vinden. Redan kvällen innan, när vi anlände i skymningen, hade vi sett ett väldigt bra sträck av sjöorre. Och väl på plats på morgonen hade det ökat ytterligare. Lågt över vattnet, på höjd ovan horisonten och rakt över huvudet kom ständigt nya flockar. Riktade man blicken mot syd såg man så långt ögat nådde ett brett, kontinuerligt band av små svarta fåglar. När den första hänförelsen lagt sig bestämde vi oss för att föröka räkna antal. Efter en femminutersperiod av intensiv koncentration kunde vi konstatera att takten på sträcket var runt 70 000 fåglar i timmen. Denna intensitet höll i sig under första halvtimmen. Resten av morgonen gick tempot ner lite grann, men även under de lugnaste perioderna stäckte sjöorrar i långt större antal än vi sett någon tidigare gång i livet. Morgonens totalsumma slutade på 80 000 individer.

Ängs- och buskmarkerna innanför udden såg mycket bra ut för rastande småfågel. En hel del törnsångare, ärtsångare och buskskvättor rastade, och vi kunde även notera blåhake, trädlärka och dubbeltrast. Vi hade gärna stannat mycket längre på denna lokal.

Vid Ristna finns två uddar, och rekommendationen, åtminstone om våren, är att välja den södra. Där huvudvägen tar slut i en t-korsning väljer man den vänstra vägen och kommer så småningom fram till ett område med öppna ängar, gamla övergivna militärbyggnader och en radiomast. Här finns ett antal småvägar, men det är relativt lätt att hitta den som gör att man kan köra hela vägen fram till udden.

Med reservation för att vi inte har kollat upp de formella reglerna kring tältning i Estland, så kan vi konstatera att det går utmärkt att bo i tält vid Ristna. Goda tältplatser finns överallt. Den som saknar komfortkrav utöver tak över huvudet kan säkerligen även övernatta i någon av de gamla bunkrarna.

Ristna, 17/5-09, 05.00-10.30

Sträckande

Lommar 500 (uppskattningsvis 2/3 storlom)
Sjöorre 80 000
Alfågel 10 000
Knipa 20
Ejder 2 000
Småskrake 100

Storskrake 20
Större strandpipare 1
Småspov 1
Mosnäppa 1
Kustlabb 3
Småtärna 2
Dvärgmåås 1

Rastande

Trädlärka 1
Dubbeltrast 1
Blåhake 2
Buskskvätta 7

Käina laht

Frammot lunch lämnade vi Ristna och tog södra vägen tillbaka mot färjeläget i Heltermaa. På vägen stannade vi vid Käina laht, som är en avsnörd vik söder om Käina. På något sätt var det lite för mycket vass och knölsvanar och för lite liv och rörelse för att det skulle kännas riktigt spännande. Två skärfläckor sågs, men den största upplevelsen var fågelplanschen i tornet. Den visade arter som knölsvan, sångsvan, vitkindad gås och kricka. Den sistnämnda såg lite ovanlig ut, då den saknade vertikalt vitt sträck nedanför vingen men istället hade ett lodrätt dito. Tyvärr såg dock ingen av lokalens rastande krickor ut på det sättet.

Haeska, Matsalu

Haeska-tornet vid Hapsaalu var nog resans läckraste rastfågellokal. Eftersom det hade hunnit bli sen eftermiddag när vi kommit tillbaka med färjan från Dagö tänkte vi ta chansen att besöka norra sidan av Matsalu i bra ljus. Det visade sig dock att tornet överblickade intressanta områden åt alla håll från väst via syd till öst, så motljus åt något håll är nästan oundvikligt. I vårt fall var de fina vadarstränderna i väster svårskådade, men gav ändå ett par kärrsnäppor och en vacker kustpipare. Mitt ute i viken fanns en ö med fina vadarbankar på sydsidan. Det långa avståndet och det faktum att banken till stor del var skydd av ön gjorde artbestämningarna svåra, med av runt 50 rastande småvadare var nog flertalet mosnäppor. Vidare såg vi rödspov (6), svartnäppa (4), brushane (8), kentsk tärna, småtärna och dvärgmåås (5).

Tornet ligger i ändan av avtagsvägen mot Haeska från vägen mellan Haapsalu och Laikula och är inga problem att hitta.

Måndag

Virtsu

Redan då vi anlände till Virtsu kvällen innan insåg vi att här hade skådningen tagits en nivå över det vi var vana med. En skåpbil med radar på taket, träskyltar med gradangivelser för säker positionsangivelse uppsatta längs stranden, tre män med handkikare på finnpinne som koncentrerat lyssnade på de regelbundna anropen i walkie-talkien. Sträckräkning utan kompromisser.

Sampsa och Timo visade sig vara väldigt sympatiska. De är troligen två av de personer i världen som kan mest om sjöfågelsträcket genom Finska viken. De hade jobbat med ett antal sträckräkningsprojekt, och i detta fall deltog de i en månads lång övervakning med anledning av ett planerat brobygge mellan Ösel och fastlandet. De förklarade villigt hur datat från radarövervakningen användes – dels registrerades radarobservationerna som en egen datamängd, dels gav radarn en förvarning om när flockar var på ingående. Faktum var att de med hjälp av enbart informationen från radarn kunde bestämma en hel del arter, genom att titta på flockstorlekar, flyghastigheter och exakt sträckrutt genom närområdet. Lommar gick t ex alltid åt nordnordväst till skillnad från andfåglarnas mer ostliga kurs.

Morgonen vid Virtsu bjöd på tämligen lugnt sträck. Arten som stod ut var kustlabb, men av övriga arter hade vi tämligen låga antal. Det var ändå en angenäm upplevelse – mediokert sträck i Estland är bättre än det som kallas gott sträck i mellansverige. Lokalen var mer lättskådad än Ristna och Poosaspea, då samtliga fåglar passerade längs det relativt smala sundet mot Viirelaid och Mohu.

Man hittar till observationsplatsen i Virtsu genom att ta vänster på en asfalterad väg precis vid infarten till hamnen. Strax innan man kommer fram till gårdsplanen till ett hus tar man vänster så att man rundar huset och kommer fram till fyren. Med samma reservationer som för Ristna kunde vi konstatera att tältning vid Virtsu fungerade utmärkt.

Virtsu, 18/5-09, 05.00-10.00

Sträckande

Lommar 230 (uppskattningsvis 90% smålom)

Vitkindad gås 1700

Sjööorre 565

Svärta 16

Vigg 12

Bergand 27

Alfågel 100

Knipa 23

Kustpipare 23

Myrspov 3

Större strandpipare 4

Kärrsnäppa 4

Små/mosnäppa 1

Kustlabb 28

Rastande

Ortolansparv 1

Virtsu, med radarbilen i förgrunden

Tuudi raba

Eftersom vi ännu inte sett någon skrikörn frågade vi Timo om tips på rovfågelslokaler och åkte därmed till Tuurdi raba, en vidsträckt mosse omgiven av skogslandskap. Själva mossen var beklädd med låga tallar och en spång tog oss ut till en observationsplattform en bit från vägen. Rovfågelsmässigt fick vi relativt god utdelning, med två kungsörnar och en skrikörn. Tyvärr spikade vi aldrig artbestämningen på den senare, men det mesta tydde på mindre skrikörn, som ju även är betydligt mer talrik än den större.

Man når observationsplattformen vid Ruudi raba från den mindre väg som går söderut 3km väst om Lihula, strax öster om Tuudi. Stigen till observationsplattformen är skyltad och utgår ungefär från (58.5709, 23.8304).

Mattias vid Tuudi raba

Skogslokaler

Vi ville även göra ett försök på vitryggig hackspett, och frågade därför skådare vi träffade om tips på skogslokaler i västra Estland. De bästa lokalerna ligger ju som bekant i landets östra del, men det var inte aktuellt på denna resa. Det tips vi fick var att besöka området nordväst om Tohela järv, där ett antal mindre vägar genomkorsar ett större skogsområde. Trots väl över en timmes bilkörning på de små vägarna misslyckades vi dock med att finna några bra platser – skogen var på de flesta ställen svårframkomlig och fågelfattig. Så vårt råd till den hackspettsintresserade är att leta i andra rapporter efter mer precisa tips på bra skogslokaler.

Matsalu

Under måndagen besökte vi även ett torn söder om Matsaluviken, norr om byn Matsalu. Vårt intryck var att detta är en sämre lokal i mitten av maj än tornet vid Haeska norr om viken. De bästa observationerna blev gräshoppångare (2) och tundrasädgås (5).

Tisdag

Tisdagsmorgonen började vi åter vid Poosaspea neem, där vi fick göra den självklara erfarenheten att inte ens bästa sträcktid på en bra lokal i Estland ger några garantier. Under den timme vi var på platsen noterades inte en enda sträckande fågel, men så var också sikten tämligen begränsad. Mest notabelt var en tjädertupp på vägen mellan Nova och Spithamn.

Haversi

Då vädret var bättre för rastande vadare än sträckande sjöfågel bestämde vi oss för att besöka Haversi vid kusten öster om Riguldi. Det visade sig vara en fin lokal som bjöd på mosnäppa (26), kärrsnäppa (20), svartnäppa, större strandpipare (20), mindre strandpipare (2), grönbena (20) och dvärgmåsar (13).

Vägen ner till Haversi är lite knepig att hitta – den ligger ett par hundra meter in mot Derhamn från vägkorset vid Riguldi, precis norr om några hus. Koordinaterna för avtagsvägen är (59.1399, 23.5321). Man följer sedan denna tills man kommer ner till havet och går därefter söderut längs stranden. Missa inte att verkligen följa stranden ett par hundra meter söderut fram mot udden – då öppnar sig bra vadarmarker även i en avsnörd vid inåt vänster.

Veskijärv

Nästa anhalt för resan blev Veskiärv. Norr om sjön, längs tillfartsvägen, ligger ett stort brandområde som även är rikligt betäckt av myrmarker. Ett nästan spöklikt, men ändå ganska fågelrikt, landskap. Den största behållningen blev hela fyra trummande tretåiga hackspettar. Och detta var ändå mitt på dagen i mitten av maj – att besöka området en tidig aprilmorgon är troligen en häftig upplevelse. Vi noterade även några grönbenor, säkerligen häckande, samt en flock med sångsvan (9) och mindre sångsvan (2) ute på sjön. Den ena mindre sångsvanen såg lite lustig ut med väldigt lite gult på näbben, men efter litteraturstudier blev vi ändå övertygade om att det inte fanns någon anledning att misstänka den amerikanska rasen. På vägen öster om Veskiärv stötte vi på en tjäderhöna.

Veskiärv nås från vägen söderut som utgår strax öster om Nova och leder till huvudvägen mellan Keila och Haapsalu. Håller man noggrann utkik när man åker längs denna så ser man skylten mot Veskiärv 4-5 km söder om Nova. Man följer sedan en mindre bilväg in genom brandområdet och når så småningom en kulle, som utgör en naturlig utkiksplats över sjön.

Mindre sångsvanar vid Veskijärv

Pakrineem

Eftersom vi hade ett par timmar över till flyget passade vi på att besöka Pakrineem norr om Paldiski. Det visade sig vara en häftig plats där man står på en plattform med lodräta väggar ner mot havet femtio meter ner. Vi såg inga sträckande sjöfåglar, men kombinationen av isolerad nordudde tillsammans med fina ängs- och lövskogsmarker gjorde att detta kändes som en lokal med bra potential för rastande tättingar. Vi noterade blåhake, törnskata och de vanligare sångarna.

Artlista

Knölsvan
Mindre sångsvan – 2ex Veskijärv
Sångsvan – 9ex Veskijärv
Sädgås – 5ex Matsalu
Bläsgås
Grågås
Kanadagås – 1ex Poosaspea neem, 1ex Virtsu
Vitkindad gås
Gravand
Bläsand
Snatterand
Kricka

Gräsand
Stjärtand – Tahu laht
Årta – Strax söder om Haversi, när vi tog fel väg ner till kusten
Skedand
Brunand
Vigg
Bergand
Ejder
Alfågel
Sjöorre
Svärta
Knipa
Salskrake – 1hona, Tahu laht
Småskrake
Storskrake
Tjäder – 1hane mellan Nova och Spithamn, 1hona väster om Veskijärv
Smålom
Storlom
Skäggdopping
Gråhakedopping – 1ex Sutlepa meri
Storskarv
Rördrom
Gråhäger
Vit stork
Bivråk
Havsörn
Brun kärrhök
Blå kärrhök – 1hane söder om Lihula
Ängshök
Sparvhök
Ormvråk
Obestämd skrikörn – 1subad Tuudi raba
Kungsörn – 1ad+1subad Tuudi raba
Fiskgjuse
Lärkfalk
Vattenrall
Sothöna
Trana
Strandskata
Skärfläcka – 2ex Kaina laht, 1ex Matsalu
Mindre strandpipare – 2ex Haversi
Större strandpipare
Kustpipare – 1ex Haeska
Tofsvipa
Mosnäppa
Kärrsnäppa

Brushane
Enkelbeckasin – 1ex Veskijärv
Morkulla
Rödspov – 6ex Haeska, 1ex Matsalu
Myrspov
Småspov
Storspov
Svartsnäppa – 4ex Haeska, 1ex Haversi
Rödbena
Skogssnäppa
Grönbena
Drillsnäppa
Smalnäbbad simsnäppa – 2ex Poosaspea neem, 2ex Tahu laht
Bredstjärtad labb – 1ex Poosaspea neem
Kustlabb
Storlabb– 1ex Poosaspea neem
Dvärgmåås
Skrattmåås
Fiskmåås
Silltrut
Gråtrut
Havstrut
Skräntärna
Kentsk tärna
Fisktärna
Silvertärna
Småtärna
Svarttärna – 15ex Sutlepa meri
Tordmule
Tobisgrissla
Tamduva
Skogsduva
Ringduva
Gök
Tornseglare
Göktyta
Större hackspett – 1ex Veskijärv
Tretåig hackspett – 4ex Veskijärv
Trädlärka
Sånglärka
Backsvala
Ladusvala
Hussvala
Trädpiplärka
Ängspiplärka
Gulärka

Sädesärla
Gärdsmyg
Järnsparv
Rödhake
Näktergal
Blåhake
Svart röstjärt – 1 have Poosaspea neem
Röstjärt
Buskskvätta
Stenskvätta
Koltrast
Björktrast
Taltrast
Dubbeltrast – 1 ex Ristna
Gräshoppångare
Vassångare
Sävsångare
Rörsångare
Trastsångare
Härmsångare
Ärtsångare
Törnsångare
Svarthätta
Grönsångare
Gransångare
Lövsångare
Kungsfågel
Grå flugsnappare
Svartvit flugsnappare
Skäggmes
Stjärtmes
Entita
Tofsmes
Svartmes
Blåmes
Talgoxe
Nötväcka
Trädkrypare
Pungmes
Törnskata
Nötskrika
Skata
Kaja
Råka
Kråka
Korp

Stare
Gråsparv
Pilfink
Bofink
Bergfink
Grönfink
Steglits
Grönsiska
Hämpling
Gråsiska
Mindre korsnäbb
Rosenfink
Domherre
Gulsparv
Ortolansparv – 1sj Virtsu
Sävparv